

Sygn. akt VII K 590/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Zielińska

Protokolant: sekr.sądowy Dawid Lesiakowski

Prokurator: xxx

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2018 roku,

sprawy **K. P.** s. S. i H. z domu B. ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

W dniu 09.09.2017 r. ok. godz. 21:55 w m. (...), gm. G. prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki B. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 21:58 do stężenia na poziomie 0,67 mg/l, o godz. 22:26 do stężenia na poziomie 0,64 mg/l, o godz. 22:47 do stężenia na poziomie 0,64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu pomimo prawomocnego zakazu orzeczonego wyrokiem Sądu (...) (...)Wydział (...) w P. sygn. akt (...)zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat oraz pomimo prawomocnego zakazu orzeczonego wyrokiem Sądu (...) (...)Wydział (...) w P. sygn. akt (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 7 miesięcy czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

1. oskarżonego **K. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym uzupełnieniem, że przyjmuje, iż był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, czym wyczerpał dyspozycję art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;
3. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;
4. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w ilości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
5. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 4 (czterech) lat;
6. na podstawie art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;

7. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VIIK 590/17

UZASADNIENIE

Uzasadnienie sporządzone na podstawie art. 424 § 3 kpk.

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 4 kk.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115§16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawił się dobrowolnie. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem.

Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu środków karnych Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, a zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego.

Na niekorzyść poczytano wcześniejszą karalność, znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oraz znaczny stopień zawinienia i to, że stan nietrzeźwości był wysoki.

Jedyną okolicznością łagodzącą jest młody wiek oskarżonego oraz przyznanie się do winy.

W ocenie sądu jedyną karą adekwatną i sprawiedliwą w tym przypadku będzie kara pozbawienia wolności w wysokości 6 miesięcy.

Biorąc jednak po uwagę, że orzeczona kara pozbawienia wolności nie przekracza 1 roku, to warunkowe zawieszenie wykonania kary jest wystarczające dla spełnienia celów kary, a zwłaszcza zapobiegnie ponownemu popełnieniu przez niego przestępstw.

W ocenie Sądu należało uznać, że mimo wszystko istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wobec oskarżonego. Z uwagi na to, że oskarżony ma problem z nadużywaniem alkoholu został zobowiązany do powstrzymania się od tego.

Przy wymiarze kary grzywny Sąd baczyl by była ona adekwatna do możliwości majątkowych oraz sytuacji rodzinnej oskarżonego. Ilość stawek (60) odzwierciedla z jednej strony stopień społecznej szkodliwości czynu, zaś wysokość stawek dziennych (10zł) sytuację majątkową oskarżonego.

W związku z tym, że oskarżony zagrażał swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji na podstawie art.42 § 2 kk należało go pozbawić możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w strefie ruchu lądowego. Mając na uwadze stan nietrzeźwości w jakim kierował samochodem, Sąd orzekł powyższy zakaz na okres 4 lat, uznając że będzie to dla oskarżonego wystarczająco dolegliwe, a jednocześnie adekwatne do stopnia zawinienia.

Przesłanką stosowania środka w postaci zakazu prowadzenia pojazdów jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdu danego rodzaju przez daną osobę. Zakres, a także czas trwania tegoż środka zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmożenia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu.

Sąd zasądził także obligatoryjny w tym przypadku środek w postaci świadczenia pieniężnego.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 złotych stanowiącą wydatki poniesione w toku postępowania. Nadto skazanego obciążono opłata od kary.